

vrijdag, 15 maart 2013

NABEELD

★★★★★

Gezien: aquarellen, tekeningen, schilderijen en objecten van Hans Kuijs. **In:** Kloosterbibliotheek Wittem. **Nog te zien:** 17, 31 maart en 1 april (tweede paasdag).

God goochelt een iPad uit zijn hoed

“E_r is alles in de wereld

het is alles’, schreef Lucebert in een gedicht over oorlog en vrede, honger en lijden. Het zou een grondregel kunnen zijn voor het oeuvre van Hans Kuijs (1948). In zijn hoofd moet het kolken van beelden. De eerste indruk bij het zien van de aquarellen, tekeningen en schilderijen in het klooster van Wittem is dat je naar speelse, bijna luchtige taferelen kijkt. Maar vooral als je de foto’s en objecten op en in de vitrinekast hebt ontdekt, besef je van welke ernst en betrokkenheid het werk getuigt. Helemaal door die ene krantenfoto: drie afgehakte hoofden en een militair die zijn voet op één ervan zet. Naar aanleiding van dit tafereel, uit de Balkanoorlog, boetseerde Hans Kuijs drie hoofden met verwrongen gelaat. Ze liggen op schoteltjes, in opgedroogde rode vloeistof. De kast bevat meer objecten, zoals een gehavende pop, een haas van bijenwas, een schedel en een dood vogeltje.

De afbeeldingen aan de wand worden ineens een stuk minder luchtig. Iets minder raadselachtig ook, al blijft veel polyinterpretabel. Het zijn symbolische verhalen, fabels soms, over het menselijke tekort, en over hoop, geloof en liefde. Neem het schilderij *Onwankelbaar handelen*, van een monnik op een afgeplatte planeet en twee handen die uit de lucht steken om hem terzijde te staan.

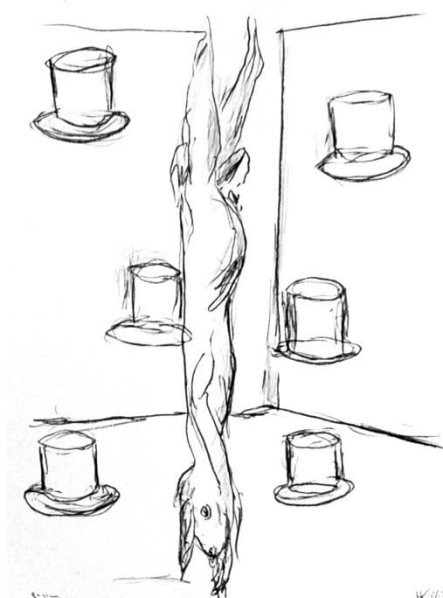
Of neem de cartooneske tekening van een marcherende soldaat met een extreem lange penis: geweld en seksualiteit liggen dicht bij elkaar.

De menselijke
vrijheid is beperkt, vertelt een pasteltekening
van een vogelmens in een krappe ruimte.

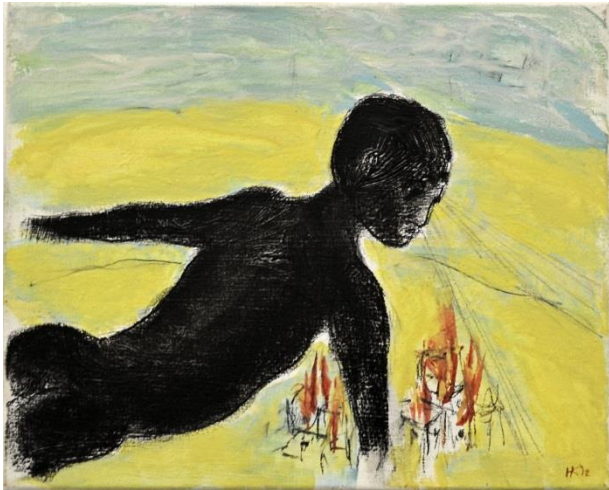
In enkele scènes
komt de haas terug, onder
meer als beschermer. En God goochelt
een iPad uit zijn hoed, in een
poging de wereld opnieuw te scheppen.

De composities verraden een spontaan handschrift. Naast een centraal personage zijn vaak kleinere figuren dun ingetekend. Zoals brandende gebouwtjes op *De wens van een verlaten landschap*. De expositie zet aan tot overpeinzingen. Ogenlust.

THIJS LENSSEN

'De wens van een verlaten landschap' (2012). foto Hans Kuijs